

فریاد غیرت | روضه

تاریخ ما نشان داده که همیشه سعی کرده ایم با سیلی صورت خود را سرخ نگه داریم. مثل هشت سال دفاع مقدس که در هجمه دنیا کوتاه نیامدیم و بالاخره استکبار را زمین زدیم. اما ابزار ما چه بود؟ پول یا نفت یا مذاکره؟ هیچ کدام؛ غیرت!

غیرت یعنی «سرم را بشکن، نرخم را نشکن»! اگر بنا بر پول و ثروت و رفاه بود که خب اصلاً انقلاب نمی‌کردیم. کافی بود بی‌غیرت باشیم تا استکبار مال و ناموس‌مان را غارت کند و در عوض به هر ایرانی بی‌غیرت یک ویلا و ماشین و رفاه حداقلی بدهد تا بخوریم و بخوابیم و حرف نزنیم.

اما ما از این گروه نبودیم. البته خیلی‌ها بودند که وقتی جوان‌های ما خون می‌دادند و برای غیرت ملی و دینی فدا می‌شدند، آن‌ها در قلب کفرستان درس می‌خواندند و در رفاه بی‌غیرتان غوطه می‌خوردند! باید به این رفاه‌دیده‌های زجرنکشیده عرض کنیم که لااقل خود را وکیل ملت غیرتی ایران نداند و از جانب ما حرف نزنند که صورت سرخ ما نشان می‌دهد غیرت طوفانی‌مان را.

از این روست که اگر احمقی از جانب ما بگوید انرژی هسته‌ای نمی‌خواهیم، یا نادانی بخواهد به «وکیل فتنه‌گران» جایزه دهد، یا نشریه‌ای بخواهد به پیامبر غیوران توهین کند، آرام نمی‌نشینیم و با فریاد غیرت خاموشش می‌کنیم.

از مسوولین خود نیز می‌خواهیم که به عنوان نمایندگان ملت، فریاد غیرت ایران را به گوش جهانیان برسانند و به جای قدم زدن با شیطان بزرگ، از غیرت مسلمانان دفاع کنند و توهین‌های بی‌ادبانه آنان را قاطعانه محکوم کنند.

